

hIPP

DON JUANS SISTA DAGAR

AV NICK DEAR, EFTER TIRSO DE MOLINA

I rollerna

Don Juan Tenorio, spansk adelsman	Per Lasson
Catalina, hans kokerska	Wallis Grahn
Dona Isabella, släkting till kungen av Neapel	Zita Djenes
Kungen av Neapel	Bo-Christer Hjelte
Don Pedro Tenorio, Don Juans farbror, spansk diplomat i Neapel	Tom Ahlsell
Octavio, italiensk adelsman, trolovad med Dona Isabella	Göran Dyrssen
Tisbea, spansk fiskarflicka	Ellen Nyman
Anfriso, spansk fiskare	Mattias Linderöth
Belisa, spansk fiskarflicka	Oldoz Javidi
Kungen av Kastiljen	Bo-Christer Hjelte
Don Diego Tenorio, Don Juans far, kungen av Kastiljens närmsta rådgivare,	Håkan Paaske
Dona Graciela de Ulloa, spansk adlig änka som efterträtt sin make som kungens speciella sändebud i Portugal	Birte Heribertson
Dona Anna de Ulloa, spansk adelskvinna, dotter till Dona Graciela, förälskad i Markisen av Mota	Karin Lithman
Markisen av Mota, Don Juans vän, förälskad i Dona Anna	Andreas Strindér
Aminta, spansk bondflicka som ska gifta sig med Batricio	Cecilia Lindqvist
Batricio, spansk bonde som ska gifta sig med Aminta	Mattias Linderöth
Gaseno, spansk bonde, Amintas far	Anders Ortman
Maria, spansk bondflicka, Amintas bästa vän	Oldoz Javidi
Hovdam	Cecilia Lindqvist
Vakter / herdar	Bo von Gegerfelt, Miodrag Stojanovic (<i>statister</i>)
Musiker	Anders Ortman, Urban Hedén

Föreställningens längd: ca 2 h 40 min inkl paus

Översättning Sven Hugo Persson
Bearbetning Karin Enberg och Stellan Larsson

Regi Karin Enberg
Scenografi och kostym Jan Nordqvist
Ljus Sven-Erik Andersson
Mask Agneta von Gegerfelt och Rosalie Sellberg
Originalmusik och arrangemang Anders Ortman
Koreografi Mariana Ortega Rayo

Dramaturg Stellan Larsson
Inspicient Kattis Blanking
Ljud Jerker Anderson
Sufflös Eva Anneli Olsson
Scenmästare Bo Larsen
Scenteknik Loke Grahn, Jan Hansen, Bo Häger, Arne Jacobsson, Pontus Karlsson, Peter Kassaraba
Belysningsmästare Börje Nilsson
Ljusteknik Thomas Eskilsson, Peter Jacobowski, Rubina Petkar
Rekvisitör Marie Wenander
Kostymateljé Isabella Cassland, Birgit Mårtensson, Brita Olsson, Mona Olsson, Andrea Stenman, Sten Stjernqvist, Anja Svärd, Kent Sühr, Christina Åberg
Patinerings Susanne Nilsson
Färgning och patinerings Alicja Ekerholm
Påklädare Malin Andersson, Gyöngyi Balázs, Liz Vinsencius, Jessica Wagner
Affisch och grafisk form Johan Sjövall
Illustratör affisch Henrik Nord, Haunted House
Föreställningsfoto Peter Westrup
Informatör Carin Hebelius
Publikarbete Carolina Lindau
Marknadsföring Pella Ström
Producent Lisa Ericstam

Musik

That's Amore (*Harry Warren, Jack Brooks*)
Volare (*Domenico Modugno; Francesco Migliacci*)
Vackra sagor är så korta (*Giuseppe Donnagio, Vito Pallavicini*)
Intro (*Ojos de Brujo*)
Genom eld och vatten (*Stina Jadelius, Mårten Eriksson*)
Min kärlek (*Ingela "Pling" Forsman, Bobby Ljunggren, Henrik Wikström*)
Vild och vacker (*Anders Glenmark, Björn Skifs*)
Alla har glömt (*Peter Himmelstrand*)
Hon kommer med solsken (*Larry Forsberg, Sven-Inge Sjöberg, Lennart Wastesson*)
La Dolce Vita (*Larry Forsberg*)
Man lever bara en gång (*Anders Ortman*)
Amor, amor, amor (*Gabriel Ruiz, Ricardo Lopez Mendez*)
Que sera sera (*Ray Evans, Jay Livingston*)
Det gör ont (*Thomas "Orup" Eriksson*)
Occuli omnium (*Canto Gregoriano*)
Jag måste ge mig av (*Clayton, Nordström*)

Dekoren är tillverkad på teaterns verkstäder

Förlag Nordiska Strakosch Teaterförlaget
Tryck C.A. Andersson, Malmö 2005

Fotografering och bandupptagning är inte tillåten

Programredaktör Stellan Larsson **Informations- och försäljningschef** Pella Ström **Verkstadschef** Maria Månsson **Scenchef** Gert Irgren **Belysningschef** Sven-Erik Andersson **Rekvisitaföreståndare** Karin Ragnarsson **Damskrädderiföreståndare** Brita Olsson **Herrskrädderiföreståndare** Sten Stjernqvist **Kostymserviceföreståndare** Gyöngyi Balázs **Maskavdelningsföreståndare** Agneta von Gegerfelt **Chefsassistent** Louise Nessim **Teaterchef och ansvarig utgivare** Anders Lerner

WALLIS GRAHN

ANDREAS STRINDÉR

GÖRAN DYRSSEN

Don Juan – revoltör, förförare, bedragare

av Stellan Larsson (utdrag)

Don Juan har tillsammans med Hamlet, Faust och Don Quijote blivit en arketypisk manlig figur i den europeiska kulturen. Alla fyra skapades som litterära gestalter vid ungefär samma tid och alla fyra har blivit en del av vårt gemensamma kulturarv. Hamlet håller en dödskalle i handen, Don Quijote slåss mot väderkvarnar, Faust ingår en pakt med djävulen. Även den som aldrig läst eller sett någon version av Don Juan-historien har ett hum om vad begreppet Don Juan står för: en kvinnotjusare, en förförare. Men han är också en man som av ren egoistisk lust går fram som en erotisk skördetröska bland kvinnorna.

Tirso de Molina

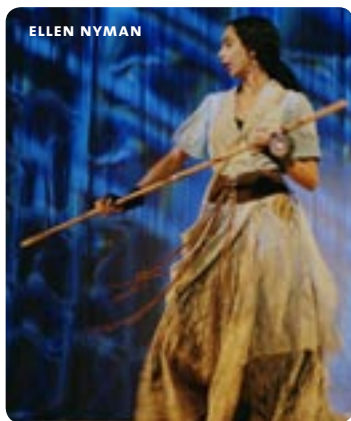
Tirso de Molina (pseudonym för Gabriel Téllez), som någon gång mellan 1610 och 1620 skrev den första kända dramatiska versionen på Don Juan-historien kom från Madrid och var munk i Barmhärtighetsorden.

Parallellt med den andliga verksamheten skrev han pjäser. Inom dramatiken räknas Tirso – tillsammans med författarna Lope de Vega och Pedro Calderón de la Barca – till den så kallade spanska guldåldern.

PER LASSON, CECILIA LINDQVIST

ELLEN NYMAN

BIRTE HERIBERTSON

IN LITHMAN

ANDREAS STRINDÉR, PER LASSON

ZITA DJENES

BO VON GEGERFELT

MIODRAG STOJANOVIC

HÅKAN PAASKE, BO-CHRISTER HJELTE

Tirso de Molina lär ha varit öppet samhällskritisk, bland annat fördömde han adelns maktmissbruk, moralförfallet, favoriserings-systemet vid hovet och skenheligheten.

Kring 1625 förbjöds Tirso att i fortsättningen skriva profana verk. Huruvida hans samhällskritiska hållning samt Don Juan-pjäsen var bidragande orsaker är oklart, men det är inte omöjligt. Under resten av sitt liv ägnade han sig, parallellt med munklivet, åt att redigera och publicera sina pjäser. Tirso de Molina dog 1648.

I grunden är berättelsen om Don Juan en allvarlig historia – en historia om svek, bedrägeri, mord och maktmissbruk. Men Tirsos version innehåller en konsekvent inkonsekvens, som rymmer hela spannet från grym tragik till hysterisk komik. Teatern under "den spanska guldåldern" var – i likhet med den engelska vid samma tid – en konstform som helt ohämmat blandade högt och lågt. Det "klassiska" tänkandet, där man strikt skilde på komedier och tragedier hade ännu inte fått sitt fulla genomslag inom den europeiska teatern.

Några nedslag genom århundradena

Sedan Tirso de Molinas tid har det skrivits och framförts tusentals versioner av Don Juan-historien: pjäser, operor, marionettspel, dikter, noveller, romaner, filmer, filosofiska analyser osv.

Tirsos pjäs *Bedragaren från Sevilla och stengästen* kom tidigt till Italien och 1658 spelade italienska skådespelare en version på Petit Bourbon i Paris. Sju år senare premiärvisades Molières pjäs *Don Juan eller Stengästen*. Redan här har stoffet genomgått förändringar. Om Don Juan i Tirsos version är en skrupelfri skitstövel har han hos Molière

blivit en framåtsträvande revoltör som öppet bryter mot de kristna, auktoritära normerna.

Berättelsen vandrade vidare genom Europa. 1675 skrev den engelske författaren Thomas Shadwell sin version under titeln *Libertinen*. Om denne Don Juan är en revoltör så revolterar han mot alla mänskliga värden. Pjäsen är en blandning av splatterfilm och extrem hårdporr.

Under 1700-talet dyker Don Juan upp i mängder av folkliga pjäser och marionettspel över Europa. Kanske var den sexistiska historien en lockande programpunkt på vårmarknaden.

Från en person som såg en sådan föreställning har vi ett vittnesmål om hur den tidens marknadsförare, det vill säga inkastaren jobbade: "Den här vägen, gott folk. Herr Pompey byter kostymer tolv gånger. Han rövar bort kommandörens dotter i en jacka med galoner och han går under i en stjärnbestrodd överrock." Det är inte bara Madonna som använt det tricket.

Annars är väl Mozarts opera *Don Giovanni* den mest kända versionen från denna tiden. Det är ett övermåttan älskat verk, men från librettisten Lorenzo da Pontes skrivarlya har det sipprat ut en historia som i mansgrisighet väl kan tävla med verkets egen. Under arbetet isolerade han sig och försåg sig med nödvändig utrustning: ett bläckhorn, en stor låda tobak, en flaska tokajer och en söt sexton-årig flicka som var tillgänglig närhelst han ringde i en klocka. På vilket sätt flickan var "tillgänglig" förtäljer dock icke historien.

Detta var 1787. Hur har Don Juan tolkats senare? Läs mer på www.malmo-dramatiska-teater.se. Hur kan han tolkas idag? Se det i föreställningen...

PER LASSON, BIRTE HERIBERTSON, KARIN LITHMAN

MATTIAS LINDEROTH, OLDOZ JAVIDI

ANDERS ORTMAN, BO VON GEGERFELT, OLDOZ JAVIDI, URBAN HEDIN

Välkommen till Malmö Dramatiska Teater!

BESTÄLLNINGEN av Harold Pinter

Premiär i Repsalen på Hipp 3 september 2004 Spelas t o m 23 september

FÖDELSEDAGSFESTEN av Harold Pinter

Premiär på Intiman 12 september 2004 Spelas t o m 9 oktober

UTSIKT FRÅN EN BRO av Arthur Miller

Premiär på Hipp 18 september 2004 Spelas t o m 16 oktober

HEDDA av Henrik Ibsen

Premiär på Intiman 13 november 2004 Spelas t o m 18 december

TROLLKARLEN FRÅN OZ av Cristina Gottfridsson, efter L Frank Baum

Premiär på Hipp 27 november 2004 Spelas t o m 9 februari 2005

JAG ÄLSKAR DET HÄR LANDET av Peter Turrini

Skandinavienpremiär på Intiman 28 januari 2005 Spelas t o m 26 februari 2005

DON JUANS SISTA DAGAR av Nick Dear, efter Tirso de Molina

Sverigepremiär på Hipp 19 mars 2005 Spelas t o m 29 april 2005

DEN ÄRLIGE LÖGNAREN av Klas Abrahamsson

Urpremiär på Intiman 8 april 2005 Spelas t o m 14 maj 2005

På www.malmo-dramatiska-teater.se finns bilder, artiklar och intervjuer, samt presentationer av det konstnärliga teamet bakom föreställningen.

MALMÖ *dramatiska* TEATER

www.malmo-dramatiska-teater.se 040-20 86 10

